

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)
Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.**ELŐFIZETÉSI ÁRAK.**Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr.
Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.**Hirdetési díjak:**egy 30 négyzög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.**A színháztársulat közgyűlése.**

A vármegyei színháztársulat folyó hó 10-én tartotta meg évi ülését a vármegyeház tanács-termében.

A részvényesek és a törvényhatóság által megválasztott tagok, mint kik a társulat egyetemét alkotják, nem nagy érdeklődésnek adták tanujelét, mert kevés számban jelentek meg, igazolásul annak, hogy korunk az ideák kultuszának rovására mindinkább hajlik a realizmus irányzata felé. —

A báró főispán, mint a társulat elnöke, miután a közgyűlést megnyitotta, a jegyzőkönyv hitelesítésére Incze Kálmán és Pap Jenőt kérvén fel, kezdetét vette az előkészített ügyek tárgyalása.

A többek között a múlt évi zárszámadás és a folyó évi költségeloirányzat vizsgálatott felül, mely a számvizsgálóbizottság javaslata alapján jónak találtatott.

A gyűlés folyamán — indítvány következtében — Krémer Samu és dr. Almai Ferencz elhunytá fölött, mint kik a társulatnak keletkezése óta állandóan buzgó és áldozatkész tagjai voltak, a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét.

Végül, a mit legelőbb kellett volna emlitenünk, a báró főispán elnök ur évi jelentése, melyet egész terjedelmében ide iktatunk.

Ez igen tanulságos; tapasztalati tények felsorolása által érdemes, hogy szélesebb körben foglalkozzanak vele, s különösen azoknak, kik a magyar kultúra s különösen a magyar színészet érdekeinek előmozdításához szükséges eszközökkel rendelkeznek. Az elnöki jelentés így hangzik:

Tek. színháztársulati közgyűlés!

„Alapszabályaink 18. és 21. §-ainak intézkedései értelmében előterjesztésemet a társulat 1889. évi működéséről az igazgató-választmány nevében bemutatom, mintegy utalva vagyok rá, hogy a bővebb tájékoztatás indokaiból ne csak e

társulat szorosán vett működésére és belügyeire, hanem az ezzel kapcsolatos és okozati összefüggésben lévő mellékkörülményeire is kiterjeszkedvén, minden oldalról megvilágítva mutassam be a helyzetet.

Midőn az állandó színház létesítése végett e tisztelt közgyűlés tagjaival egyetértőleg és támogatása mellett a színháztársulat megalakítását előmozdítottam, nem volt célom pusztán mulatsági alkalmat teremteni az egyesek szorakoztatására, vagy menedékhelyet emelni a szintársulatok nagyobb kényelmére, hanem szemeim előtt egy nemzeties magasabb cél lebegett, mely minden irányu működésemnek alap gondolatát képezte.

A színház e vármegye székhelyén közszükséget képez, fenntartása, támogatása és fejlesztése — nemzeti érdek.

A magam részéről ezen szellemben működve teljesítettem kötelességemet, s e közgyűlés tisztelt tagjaival szemben nem lehet indokoltabb óhaj-tásom, mint az, hogy a szintársulat érdekeinek előmozdításában egyen-egyen hasonlóképen cselekedjenek.

Bárha a részvétlenség — mely minden nemesebb társadalmi intézménynek megölő mérge — nem egy ízben aggályos mérvben nyilvánult a színészet ügyei iránt, mindazonáltal hittem a multban előfordult esetek alkalmával és hiszem jelenben is, hogy ez csak muló tünet, mely az előfeltételek kedvezőbb alakulása alkalmával egy jobb felfogásnak, egy egészségesebb nemzeti irányzatnak fog alkalmas talajul szolgálni.

Hogy mik ezek az előfeltételek? bővebben fogok nyilatkozni.

A részvétlenség, a mint említém is, a színészet felvirágzásának legnagyobb s mondhatom legesőkönysébb akadálya; zátony ez és szikla, mely a legtisztább forrásból merített gondolatok létesítésének útjában áll s igen sokszor már megkezdett, nagyratörő s magának a társadalomnak boldogulására irányuló törekvések azon hajótörést szenvednek.

A részvétlenség a színészetre vonatkozólag leginkább abban leli magyarázatát, hogy nagyon kevés azoknak száma, kik a hazai szépirodalmi eseményeket figyelemmel kísérik; a hírlapok olvasásával beérve, ez irányu igényeik nem is tá-

madhatnak. Legfeljebb az operette-kultus az, mely tárgyánál és látványosságainál fogva tud némi érdeklődést felébreszteni.

Igen természetes — mert az okok hatnak egymásra, — hogy ennél fogva a szépirodalom sem fejlődik abban a mértékben, a mely az előrehaladt kultúrával arányban állhatna; már pedig a külföldi irodalom egyes kiválóbb terméke, bármily abszolút becsesül birjon is, nem hathat olyan közvetlenül, mint a nemzeti geniusz jellegét magánviselő hazai termék, melynek tárgya, mese-szövése, morálja nem idegen, melynek alakjai közöttünk mozognak, fogatkozásait, erényeit, eszmevilágát ismerjük.

Ezen állapoton — hiszem — segít az idő, a több tudás és fejlettebb izlés.

A színészeti állapotok javulásának másik akadálya: maga a színészet, tagjai által, szervezetében és különleges közszelleménél fogva.

Az olyan testületnél, melyben tagjainak egy része pályája követelményeikhez hivatással nem bír, előtanulmányai hiányoznak, melynek szervezete laza, magában hordván a fejtelenség csiráit; az olyan testület, melynél rendszerre vált — talán a verseny nyomása alatt — hogy sokat, mindent ígér, bárha eleve tudomásával bir annak, hogy tett ígéretei beváltásához sem anyagi, sem szellemi ereje nincsen, — mondom az ilyen testületek iránt a közvélemény is hamar ellene fordul.

Pedig ez a jellemzés, a tiszteletreméltó kivételeken kívül, a vidéki szintársulatok nagyrésze reátalál.

S hogy ilyen szervezetben csaknem két évtized óta úgy, a hogy magukat fenn tudják tartani, nem tudom egyébből kimagyarázni, mint a közvélemény characterének a színészet javára magyarázható hajlékonyságából, mely sokszor indokolatlan, s a mint a példabeszéd megjegyzi: „ma lesujt és holnap fölemel”.

Tettek kísérletet több ízben a színészet szervezetének javítására, de a tett intézkedések vagy nem váltak be, vagy kivihetők nem voltak, szóval maradt a régi állapot. Egyedül felmutatható eredmény az az intézkedés, hogy a színészethez való felvétel bizonyos minősítéshez van kötve.

Nagyobb szabásu szervezeti átalakítás a mult évben kíséreltetett meg a színészeti világban nagy

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Tea-estély.

(Életkép.)

A „Nöstény oroszlánhoz” címzett vendég-lőben volt egy kerekasztal és a kerekasztal körül egy jókedvű kompánia, mely már évek óta körültelepítve a kerek alkalmatosságot, tagjai vidám hangulattal itták a részmentes hegylevét, szívták a békepipát s beszélték meg a saját, — mások s az ország bajait.

Két csapást rendületlenül kiállott a fennidézett kerekasztal-társaság, — fiatal törzs meghajlik a vihar alatt; de a harmadik már ingadozó állapotba hozta azokat, kiket a bor vajmi ritkán tudott ingadozóba ejteni.

Az első csapást akkor mérte rájuk a sorsnak kiélezett baltája, mikor a régi iczét eltörülték és deczikre osztották fel a fogyasztási állapotot.

Czudar dolog volt biz'a, mert akkor még nem irta volt még L. ur a métermértékek átültetéséről szóló füzetkáját s így nagyon nehéz volt kiszámítani, hogy — tesszem fel a jókedvnek bizonylagos emelkedése mellett — mennyit kelljen a honderű, mennyit a honboru kellő méltatása céljából elfogyasztani; mennyit, ha a szívnék rezgésbe hozható billentyűit a szerelmi érzetek költői tilinkó hangokra ösztönözik; mennyi-

nyit, ha a sors ádáz marokkal nyult belé a hétköznapi élet csekély örömvilágába és végül megnyit, ha a gyomor belső rezonanciájának helyreállítása céllozotatott.

A második csapás az előbbinél érzékenyebb volt és akkor érte a már többször említett kerekasztal-társaságot, mikor a fillokszéra gyakori fel-lépése és pusztítása a bor árának felemelését rendithetetlen következetességgel megokozta.

Mindez még nem lett volna valami nagy dolog, hanem jött a harmadik csapás, mely már türhetetlen állapotokat hozott felszire. Ugyanis a bormérés kiváltsága az állam tulajdonába ment át, az pedig — természetes okoknál fogva — bér-lőnek adta ki. Minden bér-lő egy m. kir. talentumnak s legalább is akkora urnak képzelte magát, mint egy meklenburgi kis herczeg.

Ilyen koválygó tünetmények közepette — beteg kiállításu lévén a bor is — egy alkalommal unisonó elhatározta a már többször említett kerekasztal-társaság, hogy a „Nöstény oroszlánhoz” címzett vendégfogadónak és bárminemű hasonló csábító feliratu, fensőbb jóváhagyással szabadalmazott — lokalitásoknak alapos kikerülése mellett, a hóhullogtató tél altató unalma elől a családi kör otthonában barátságos fejbőlintó összefüveteleket fognak tartani.

A kérdés most a körül forgott, hogy ki lé-szen ama fényes halántéku kezdeményező, a ki jó példával előljárva, a csendes otthont baráti tüzhelylyé avatja fel s a családi életbe eddig ritkán látott baráti klubbot plántál.

A társaság hatalmast kocczintott s az elől-ülő indítványára szép határozatba ment, miszerint az áldozat sorshúzás útján szemeltesse ki. — A sorshúzás kalap alá rejtett szavazó-czédulákkal ejtetvén meg, a fátum előlülő Szörnyű Mihály urat, a társaság kedvencz tagját, a jókedvű czimborát és a tisztességtudó honpolgárt érte.

Mátyás király nem kapott annyi éljent a Dunán, mint a mennyit Szörnyű Mihály előlülő bajtárs és czimbora egymagán.

Meg is érdemelte; derék fin volt a talpán, s hogy a fillokszéra nem volt eleme, annak legjobb bizonyossága volt az a színes jelenség, melylyel orra borvirág alakjában volt elmarasztalva.

De ő nem sokat konfundálta magát; megköszönte a megtisztelő bizalmat, bár borsodzott a háta a családi rendnek felforgatásától s főleg a házi papucsok bizonytalan alkalmazásától.

Midőn Szörnyű ur a legközelebbi napon a hivatalos órák után azonnal hazament és nem a szokásos kvaterkára, — a felesége épen valami csus-peiz-félét kavart egy tálbau, s a feletti csodálkozásában, hogy Szörnyű ur már itthon van, majd kiejtette kezéből a rántásos jószágot.

Vacsora után összehivatott a családi tanács, mely a házigazda elnöklete alatt az asszonyból és már 4 év óta a 16 évbe járó leányából állott.

Elölülő házigazda a családi gyűlést megnyitván, üdvözli a tagokat és örömet fejezi a föl-lött, hogy az ügy fontosságához képest a komoly hangulat oly általános. Az asszony nagyon kiváncsi arra, hogy mi lehet az oka ezen korai

érdeklődéssel kísért Bártfai féle reformjavaslat által. A központosítás képezi kiindulási pontját és alapját. Amde a részletek a gyakorlatban kivihetők nem valának, a javaslat napirendről levétetett.

Magam is tüzetesen foglalkozván e kérdéssel, úgy is, mint főispán, úgy is, mint a színház-társulat elnöke s azon meggyőződést érlelte meg bennem az évek során át szerzett tapasztalat, hogy társadalmi, vagy kizárólag önkormányzati uton e kérdés kielégítő megoldást egyáltalában nem nyerhet.

Rendezni a színészetet csak is törvényhozási uton lehet s ezt illetékes helyen a módoszatok megjelölése mellett hivatalos alakban ki is fejtetem.

Ezen általános szempontok elmondását azért láttam szükségesnek ez alkalommal szellőztetni, mert a színház-társulatnak hivatása a kérdéssel foglalkozni, de másfelől a színészet összműködésénél könnyebb a hiányokra s azok okaira reámutatni s esetleg az orvoslatról is gondoskodni. Amde a mi az egésznek fáj, azt a rész is érzi; a mi fogyatkozásokat tapasztalhatni a színészet egyeteménél, az az egyes színház-társulatoknál is mutatkozik egyenként vagy tömegesen.

Fájdalom, ezen tapasztalatoktól mi sem maradtunk mentesek. Mindazonáltal igyekeztünk türelmes helyzetet teremteni azáltal, hogy a vármegyei kulturadóból a színészet segélyezésére évi 400 frt segélyt nyertünk, mely az 1889. évben Miklósi Gyula színház-társulatnak ki is adatott.

Az 1889. évben Deesen két ízben volt színház-társulat: a tavaszi és a téli évadban; mindkét ízben — s különösen az okt.—decemberi időny alatt — a mérsékelt igényeket sem erkölcsi, sem anyagi tekintetben nem volt képes kielégíteni. A közönség és színház-társulat egymással megelégedve nem voltak, melyért legfőképp a színház-társulatot teszem felelőssé, hogy a téli állomásra mindennemű előkészület nélkül vonult be.

A függőben lévő színházi adósságra nézve örömmel hozom a tek. közgyűlés tudomására, hogy a vármegyei közgyűlés annak lebonyolításához segédkezet nyújtott azáltal, hogy a kulturadóból az adósság törlesztésére 2—2000 frtot felajánlott s ennek folytán az 1889. évben 2000 forint törlesztetett is.

A mennyiben tisztelt közgyűlés alapszabályaink intézkedései, leginkább a színház építési ügyeivel foglalkozván, nagyrésztben tárgyalanná váltak, szükségesnek látta a választmány, hogy az a kívánalmaknak megfelelően átdolgoztassék, s különösen, hogy a színház-társulat a vármegyei törvényhatóságával szerves összefüggésbe hozassék.

A színház-társulat anyagi állapotát illetőleg a gyűlés folyamán tárgyalás alá veendő költségvetés és zárszámadások nyújtnak bővebb felvilágosítást.

hazajövetel és családias összejövetelnek, s felhívja elnököt a tárgysorozat előadására.

Nagy a beszéd! kezdé a férj, arról van szó, hogy a „Nöstény oroszlánhoz“ címzett vendéglő kerekasztal-társasága feloszlik s ezután a családi tűzhelynél óhajítja magát felmelegíteni; baráti összejöveteleket fog rendezni, melyek tea-estélyek alakjában volnának ma itt, holnap ott meghonosítandók.

Miután ezt kellőleg megokolta, azon kérdést tette fel, hogy tekintettel a házi körülményekre, a hét melyik napja volna itt legalkalmasabb tea-estély rendezésére.

„Én azt hiszem — jegyzé meg Szörnyű ur — hogy a hétfő...“

„Hétfő!“ — kiáltának a nők. A történelem nem emlékszik meg arról, hogy valaha hétfőnapon tea-estélyt rendeztek volna. Maga Nőe apánkhöz is így szólott a felesége: „Menj fiam ma a sörházba, tudod, hogy hétfőn nagy-mosás szokott lenni.“

„Mit szóltok a keddehez“, — kérdé Szörnyű ur.

„Ha hétfőn nagy-mosás van, akkor a betakarítás hétfőn éjjel csak meg nem történhetik, arra a kedd nap okvetlenül szükséges“ — mondták a nők.

„Talán jó volna a szerda“ jegyzé meg a férj.

„Hogyne! Ha mi nők hétfőn és kedden jól kifáradtunk, meg se pihenünk, hanem azonnal lássunk a tűrés-laskához és a tea-főzéshez.“

„Ez már mégis csak sok — türelmetlenkedék a férj — egy napot csak kell találnunk, mit szóltok hát a csütörtökhöz?“

De már erre a nők elsápadtak, arcukon a kameleon színei játszódtak, s egész indignációval így felelt az asszony: „Hát nem köztudomású tényálladék az, hogy csütörtökön szoktunk összejönni a tanácsosnéval a hét eseményeit megbeszélni s a „Lyukas piczula“ című jótékony egyet ügyeit megvitatni, hol mindketten pót-tanácsosok vagyunk s leányunk a tiszteletbeli keresztanyai állomásra emeltetett.“

T. közgyűlés! A vármegye területén lévő ezen egyetlen műintézet kiváló gondozását nem tudom eléggé a t. tagok szíves figyelmébe ajánlani.

Roszkaratu megjegyzések, kicsinyes akadémikuskodások — az értelmi látkör korlátoltságának jelenségei — az untudatos czél követésétől senkit el ne térítsenek.

Azok közül, a kik engem ez irányu működésben mindenha önzetlenül támogatnak, fájdalom, két érdemes tagot nélkülözni vagyunk kénytelenek: Krémer Sámuel és dr. Almai Ferenczet. Csak kötelességét teljesíti a közgyűlés, midőn az említett választmányi tagok elhunytá felett jegyzőkönyvileg fejezi ki részvétnyilatkozatát.

Ezzel t. közgyűlés jelentésembe is fejezem; a mit felhoztam általános szempontokból és a helyi viszonyokat illetőleg, azok nagyjában a t. közgyűlés előtt csaknem mind ismeretesek; de szükségét láttam itt az illetékes testület előtt hangoztatni, kecsgetve magam azon reménnyel, hogy a helyzetnek hazafias szempontból való megítélésére szavammal befolyván, a színház-társulatnak javát mozdítottam elő.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

Vármegyénk közigazgatási bizottságának f. hó 10-én, báró Bánffy Dezső főispán ömlga elnöke alatt tartott ülésén, az előadókön kívül jelen voltak: Gr. Kornis Viktor, gr. Wass Béla, Bokros Lajos, Bárány Lukács, Fejérvári Károly, Hatfaludi József és Munteán Agoston bizottsági tagok.

Bándy György főjegyző az ülésen kívül és különböző bizottságok által elintézett ügyekről szóló elnöki jelentésekkel kezdte meg az előadást, referált katonai ügyeket és bemutatta Bárány Lukács bizottsági tagnak a múlt ülésről történt elmaradását igazoló jelentését.

Dr. Gajzágó László tisztifőorvos jelentéséből közöljük, hogy a lefolyt január havában közegészségi állapotunk — kivéve Bálványos-Váralja és más egyes községekben már csaknem teljesen megszűnt ronsosnő-toroklob, vörheny, kanyaró s a szintén szünőfélben levő általános influenza-járványt, mely ország-szerte nagymérvben uralgott, egyes eseteket kivéve, melyek más esetekkel szövetkezve léptek fel, az általános lefolyás szelídek és kedvezőnek mondható. Más fertőző vagy járványos kór nem észleltetett. Az ugynevezett időszakos bántalmak is, mint a légző s emésztőszervek bántalmak, izületi eszű, a rendes arányo-

Mindezek olyan argumentumok voltak, melyek elől Szörnyű Mihály uram szörnyen megretirált.

„Válasszuk hát a pénteket“ — mondá a férj miután szemüvegét az orrára igazította.

„A péntek böjtös nap és szerencsétlen kimenetelű szokott lenni, semmiféle ünnepélyességet nem szoktak péntekre kitűzni, — mondták a nők — hanem vegyük a szombatot.“

„A szombatot nem fogadhatom el én — viszonzá a férj, — mert ez egyetlen napom a héten, mikor a kaszinó- vagy kuglizó-kompaniával találkozhatom; azonkívül szombatnapon szoktam külső magánügyeim rendezni, s így, ha kijönnék a kerékvágásból, másokat is kizökkentenék abból; hanem legjobb lesz a vasárnap.“

„Vasárnap? — kérdék a nők egyhanguan — vasárnap, hisz' az olyan fejreestett balgaság volna, hogy mindenki kinevetne, mit szólna a tanácsosné, mit mások; azt mondanák, látszik, hogy vidékiek vagyunk. Aztán a cselédnek is kell hogy egy délutánja legyen, s kimenőjét el nem vehetjük, ahoz joga van, már pedig sem én, sem leányunk fel nem szolgálhat a baráti körnek.“

Erre a férj mérgesen csapta le a mai lapot s hazulról eltávozott.

A „Nöstény oroszlánhoz“ címzett vendéglő tájékán találkozott a kerekasztal-társaság tagjaival s miután elbeszélte a történeteket, általános volt a hahota, mert igaz, hogy Szörnyű Mihály ur kellett volna hogy a kezdeményező legyen, de titokban mindnyájan megpróbálták ezt a manővert, s hogy egyiknek sem sikerült, arra nézve legjobb bizonyíték az, hogy még az nap este a „Nöstény oroszlánhoz“ címzett vendéglő kerekasztala körül újra együtt volt a társaság; mert ki tehet arról, hogy a hétnek csak 7 napja van. A vendéglős az előtte ismeretlen okokból kimaradt, de most viszontlátott törzsvendégei részére kiváló nevű borokat tétetett fel.

kat sem a megbetegülések, sem a halandóság számában nem multák felül. Más, valamely nevezetesebb közegészségi mozzanat pedig nem fordult elő az egész hó tartama alatt. A vármegyei „Rudolf“ köz- és a szamosújvári magánjellegű kórházainkban a mult év december haváról viszsamaradt ápolás végett 75 beteg, január havában felvétetett 124, gyógyulva volt 93, javulva 4, meghalt 12, január végével további ápolás alatt maradt 90. Ezek közül 29 influenzás beteg gyógykezeltetett. Az elhaltak számát növelte a Nagy-Iklódról f. év január 28-án égett sebekkel behozott 5 egyén, kik közül 4 elhalt. A kir. törvényszéki börtönben elhelyezett 78 fegyencz közül 4 a közkórházban — melyből 3 felgyógyult — 12 pedig a fogház-kórodában kellő sikerrel gyógykezeltetett. A kegyeletházban elhelyezett 8 férfi és 11 nő állapota a közegészségügyi feltételeknek megfelel. Hasznos házi-állatainknál az eddig tapasztalt járványos, ragályos száj- és körömfájás — kivéve egy pár községet, a hol ujjabb esetek merültek fel — teljesen szünőfélben van. E hó folyamán kezdetben száraz, hideg, derült, később esős, havas, szeles, nedves időjárás volt; a hőmérő — 0 bis — 20 fok között ingadozott.

Boér János árvaszéki elnök előterjeszti az árvaszéknak az iránti javaslatát, hogy miután a vármegye területén két kir. közjegyző van, s ezek hatásköre úgy osztatott be, hogy az egyikhez a kisebb város Szamosújvár és a két legkisebb szolgabírói járás: a kékesi és a szamosújvári tartozik, ennél fogva az egyik közjegyzőnek igen sok dolga van, a másiknak csaknem semmi és e miatt a hagyatéki ügyek a deési közjegyzőnél nagyon nehézkesen és késedelmesen intézettek el: a közigazgatási bizottság illető helyre tegyen előterjesztést, hogy a szamosújvári közjegyzői állást szüntessék be, Deesen pedig a második közjegyzői állás rendszeresítettén, a munka és hatáskör a vármegye területére nézve a kettőnek egyformán osztassék be. A közig. bizottság — tekintettel arra, hogy az árvaszéknak módjában áll a közjegyzőt az árvaügyek gyorsabb elintézésére rászorítani, esetleg a törvényben megszabott büntetést is alkalmazhatja, ez idő szerint a javaslatot félretette és napirendre tért.

Bruszt Ignác kir. ügyész jelentette, hogy — a kir. törvényszék börtönében letartoztatottak között az egészségi állapot, a rend és fegyelem kifogástalan, az élelmezés jó. A megengedett rabmunkából január hóban 10 frt 96 kr. folyt be. Ebből kosárkötésre esik 7 frt 96 kr.

Voith Gergely közigazdasági előadóra kerülén a sor, báró főispán ömlga örömet fejezi ki Voithnak a közügyek, közigazdaság s különösen közigazdasági előadói minőségben szerzett érdemeiért legfelsőbb helyről jött méltó kitüntetés: kir. tanácsosi czímmel lett felruházása felett. A bizottság pompás éljent mondott s ezután Voith jelentette, hogy a gyümölcsészeti vándortanító javadalmazását a miniszter a folyó évre is engedélyezte.

Halász Ferencz kir. tanfelügyelő ügydarabjai közt volt a deési izraelita hitközségnek egy felebbezése. Ezen hitközség arra kérte az iskolaszéket, hogy a polgári iskola izraelita növendékeit a szombat-napokon az írás, rajzolás, szóval az iskolai foglalkozás alól mentse fel. Az iskolaszék a tanfelügyelőhöz tette át az ügyet, ki a kérést elutasította és aziránt semmi lépést tenni nem volt hajlandó. Ez ellen felebbezett a hitközség, azt kérve, hogy az izraelita növendékek a szombati iskolázás alól mentessenek fel, mert e miatt el vannak zárva attól, hogy „a királyért, hazáért, a vármegyéért és mindenkiért imádkozhassanak“. A bizottság a felebbezésnek nem adott helyet, mert ezt az ügyet csak országosan lehetne rendezni. Egyébiránt is az izraeliták templomozása rendszerint este történik, szombat délután pedig iskolázás nincs, tehát van idejük mindenért imádkozni.

Ezután még Tusa Gyula pénzügyigazgató referált s Szarvadi Pál kir. tanácsos-alispán havi jelentésének tudásulvételével az ülés véget ért.

A deési kaszinó-egylet ülése.

A deési kaszinó-egylet a napokban tartotta meg közgyűlését. Elnök báró Bánffy Dezső a gyűlést megnyitva, üdvözlé a szép számban megjelent tagokat. A tárgysorozat rendjén Kádár J. tevé meg a választmány nevében jelentését,

melyből kiemeltük a közgyűlés által is elfogadott határozatokat, hogy azon hátrálékos, ki tagsági díját 1888. év végéig terjedőleg be nem fizette, az egylet tagjai sorából — a mellett, hogy bepereltetik, ünnepélyesen, hivatalos formában is töröltetni fog; s eztán a felveendő tag csak akkor lesz hivatalosan elismervé, ha a beállás évében egy évi tagsági díját előre kifizeti. Törzsoikos határozatok hozatalára hogy mi birta a választmányt, azt a t. olvasó könnyen kitalálhatja. Nevezetes volt még az a határozata is, hogy az egylet könyvtárából ezután könyvet egyleti tag csak 2 frt díj lefizetése mellett vehet ki, a krajezáros koptatás több ok miatt eltöröltetett. Nem egyleti tag pedig egy évi használati díjba 4 frtot köteles fizetni. A többiekre vonatkozó határozat maradt, mint volt. Dr. Dr. Bónis Árpádnak, az egylet peres ügyeinek vitelért, köszönet szavaztatott; a pénztárosi és más számadások kiadattak a bizottsági tagoknak megvizsgálás végett. Az egylet peres ügyeit Róth Pál elnökle alatt Mánú Gábor és Józsa Károly; a pénztárnoki számadásokat báró Pöllnitz Károly elnökle alatt Pfeiffer János és Biró Antal; a könyvtáros számadásait Halász Ferencz elnökle alatt Kádár J. és Dadai István vannak hivatta megvizsgálni és jelentést tenni. Ha a választmány a költségelőirányzatában csalódni nem fog, vagy 4—500 frt még feleslegül marad. Elnök ő méltósága a maga és tisztársai nevében az eddigi bizalmat megköszönve, lemond, ennek következtében Bándy György elnökle alatt Józsa Károly és Dombora András személyében szavazatszedő-bizottságot nevezett ki s a gyűlést felőrára felfüggesztette. A szavazás eredménye folytán elnök lett: Br. Bánffy Dezső, igazgatók: Placintár Ödön és Voith Gergely, Kádár József fő- és dr. Bónis Árpád aljegyző, pénztáros Krémer Lajos, könyvtáros Nagy Benedek, Nagy Kálmán háznagy. Választmányi tagok: Szarvadi Pál, Incze Kálmán, Balázs Máté, Hatfaludi József, r. Hankó Ödön, br. Pöllnitz Károly, Kovács Samu, Halász Ferencz, Velle Sándor, Bokros Lajos, Mihály Ferencz, Biró Antal. A kaszinó vezetése tehát most is erélyes kezekbe lön letéve s hisszük, hogy lassanként a közönyösség jegét megtörve, sikerül ez egyletet a nagy multhoz méltóan virágzásra emelni s a társadalom valódi szellemi központjává alkotni.

VEGYESEK.

— **Értesítés.** Miután az alapszabályok 16. §-a szerint előírt létszám a színháztársulat közgyűlésének f. évi február hó 10-én tartott ülésén egybegyűlve nem volt, s e miatt szabályaink értelmében az ülésre kitűzött alapszabály-módosítás tárgyalható nem volt, felkérjük a színháztársulat tagjait (a részvényeseket és bizalmi ferfiakat), miszerint a folyó hó 27-én déli 12 órára ujjolag összehívott közgyűlésre — melynek egyedüli tárgya az alapszabályok módosítása leendő — megjelenni sziveskedjenek. — A színháztársulat nevében: — Deésen, 1890. febr. 11. — Br. Bánffy Dezső, főispán-elnök. Biró Antal, titkár.

— **Tűzoltó gyűlés.** A helybeli önkéntes tűzoltó egyletnek mai napra összehívott közgyűlése közbejött akadályok miatt elnapoltatott.

— **Az időjárás** e hét napjaiban teljesen télies volt, mert a déli órákban mutatkozó rövid enyhébb percekre az éj beálltával éles fagy következett be, úgy, hogy reggelre a Szamos vize rendesen zajlott, a mi azonban délfele elolvadva, azon jégkéreg nem képződhetett.

— **Az influenza náthás lázával** úgy látszik, hogy városunkban kitombolta magát, mert a benne megbetegedőknek száma — nagy örömről — mindinkább apadóban van, sőt a rohamosan megváltozott légkörmérsék következtében bekövetkezett lobbos köresek is gyérülnek, s általában elmondhatni, hogy a közelebbi napok lefolyása alatt egészségügyi állapotunk jobbra fordult.

— **A szamosujvári méhészkör** folyó év február 22-én, március 15-én és 29-én este 6 órakor, a városbáz tanácstermében a kezdő méhészek számára méhészt-estélyeket rendez, melyekre a méhésztet iránt érdeklődők tisztelettel meghívottak. — Az igazgatóság.

— **A regálé-kötvények szelvényeinek beszámítása.** A hivatalos lap közelebbi száma Wekerle Sándor pénzügyminiszternek rendeletét közli, melyben azon határozmányok foglaltatnak, melyek szerint a regálé szelvényeknek a közadókba való beszámítása szabályoztatik. Ezen határozványok szerint végleg megállapított kártalanítási összegek után a szelvények kamatmentesen számíttatnak be. Oly esetekben, melyekben a regálé-váltás végleg megállapítva nincs, a szelvények értékének megfelelő adóra nézve a haladék ugyan megadatik, nem fognak.

azonban kamatok felszámításának van helye. Városok és községek a beszámításra feltétlenül jogot tarthatnak. Ugyancsak a hivatalos lapban tétetik közzé a pénzügyminiszter egy másik rendelete, mely az 50 frton aluli regálé-váltás-összegetredékeknek készpénzül való kifizetése iránt intézkedik.

— **A regálé albizottság** a jövő hét folyamán a következő községek jogosultjaival fogja a kártalanítás iránti felebbezéseket tárgyalni: Február 17-én Omlásalja, Bacza, Felső-Egres, Felső-P. Egres; 18-án Felső-Ilosva, Ispánmező, Csicsó-Keresztur; 19-én Alsó-Ilosva, Sajó-Szent-András, Szita; 20-án Sajó-Udvarhely, Bátor, Böd, Cs. Ujfalu, Szék, Széplak; 21-én Örd. Füzes, Mikola, Kendilóna; 22-én Magyar-Köblös, Szamosujvár-Németi, Péterháza, Szamosujvár; 24-én Deés, Kerlés, Mohaly. Ha azonban a munka halmaza nem engedi meg, hogy az egy napra kitűzött anyag feldolgoztassék, akkor az elmaradt község másnap fog tárgyalatni.

— **Széchenyi-lakomát** tartott Bndapesten a nemzeti kaszinó. A megbetegedett b. Liphay Béla helyett Károlyi István gr. ürité a Széchenyi-serleget a nagy hazafi emlékére, s aztán még egyszer felállt s meghatott szavakban emelte poharát Andrassy Gyula gr. teljes felgyógyulására.

— **Gyászhir.** G a j z á g ó István kereskedő, Kolozsvár városi képviselő, keresk. és iparkamara tag haláláról vettünk gyászjelentést, ki élete 55-ik, boldog házassága 29-ik évében, f. hó 12-én hosszas szenvedés után meghalt. Az elhunytban neje szerető férjet, gyermekei gondos édes apát, testvérei felejtethetetlen testvért, rokonai jó rokont, barátai hű barátot siratnak.

— **Szines selyemkeimeket** 60 krtól 7 frt 65 krig méterenkint, sima és mintázott (körülbelül 2500 különböző szín és mintában) szétküld ruha vagy darabonként vám és portómentesen G. Henneberg gyári raktára (cs. és kir. adv. szállító) Zürich. Minták azonnal. Egy levél portója 10 kr.

— **Lapunk** már sajtó alatt volt, midőn vetük a hirt, hogy báró B o r n e m i s z a K á r o l y -nak Szolnok-Dobokavármegye főispánjává leendő kinevezése a minisztertanács által elfogadott és ő felsége elébe terjesztetett.

— **Apró hírek.** A király e hó 7-ikén, a királyné és Mária Valeria főhercegnő pedig e hó 10-én Budapestre érkeztek. Az udvar eddigi megállapodások szerint március közepe utánig marad Budapesten. — **A képviselőház** egyik jegyzői állására közelébb gr. Eszterházy Kálmán-választották, ki 1848-ban a nagyszabasi ütköztetben elvesztette jobb karját. Agygolyó szakította el. Bem mellett vitézül küzdött az erdélyi hájáratban. — **A szegedi államkölcsonról** szóló törvény értelmében az állam köteles átvenni mindazokat az államkölcsonös házakat, melyek árverés útján a város nyakába szakadtak. Így már 43 kényyszerháza van az államnak. — **A honossági törvény** által magyar polgári jogát elvesztett Kosuth üdvözlésére a budapesti egyetemi ifjuság tömegesen készül Turinba. Az utra eddig 150-nél többen jelentkeztek. — **Az ország** majd minden részében forrongást támasztott a királyi tábla szétosztása. A törvényhatóságok versenyezve ajánlják meg a királyi tábla számára a helyiségeket, készek új palotát is építeni, s küldöttségek mennek fel a miniszterekhez, kérve egy-egy kir. táblát. — **A budapesti magyar fegyvergyárban** a munkálatok néhány nap óta kedvezően s kielégítően folynak. — **A kereskedelmi miniszter** és pénzügyminiszter a képviselőház elé egy-egy törvényjavaslatot terjesztettek a hazai ipar fejlesztése érdekében. — **A „Budapesti Ujság”** felelős szerkesztését Abrányi Emil orsz. képviselő vette át. — **Lajos Fülöp hercege**, az Orleans-család ifjú tagja, fogságban ül Párisban. A trónkövetelő családok, az Orleansok és Bonaparték száműzvék Franciaországból. Vissza nem térhetnek, ha csak elfogatásnak ki nem akarják tenni magukat. — **Vilmos német császár** nagyfontosságú kezdeményezést tett a munkások helyzetének rendezésére, javítására. A császár Bismarck herceghez intézett rendelet alakjában adja elő szándékait. —

HIVATALOS RÉSZ.

2342—1890.

Hirdetmény.

A vármegyei közigazgatási- és járási szolgaszemélyzet 1890-ik évi egyenruházati szükségletének vállalat utján való beszerzésére ezennel pályázatot nyitattik.

Vállalkozni kívánók tartoznak 50 kros bélyeggel és 100 frt óvadékkal ellátott zárt ajánlataikat f. évi március hó 1-ig hozzám beadni.

Szöbéli árlejtés nem fog tartatni és a később beérkezett zárt ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

Zárt ajánlatok kizárólag a czizmaszükséglet szállítására 20 frt óvadék letétele mellett külön is elfogadtatnak.

Altalános föltételkép fölemlítettik, hogy a szállítandó posztóruha darabok csakis az itten lévő minta szerint a „gácsi” posztógyár gyártmányából készíthetők, másnemű posztó nem fogadtatik el.

Vállalkozó köteles a vállalatott 40 nap alatt teljesíteni.

- 9 darab posztó köpenyeg.
- 18 darab posztó attilla.
- 15 darab posztó nadrag.
- 9 darab posztó mellény.
- 14 darab posztó sapka.
- 8 darab katona nyakkötő.
- 18 darab vitorla vászon zubbony.
- 18 darab vitorla vászon magyar nadrag.
- 17 pár bornyubőr magyar csizma patkóval.

A szállítási árak minden egyes tételnél külön kiteendők.

Deésen, 1890. február 2.

Szarvadi Pál, kir. tanácsos-alispán.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Fontos mindenkinek

a fogak pen fentartása, mit legbiztosabban a jó szájjvíz és fogpor vagy fog-pászta használatával rhetni el.

Dr. Gust készítményei a **száj és fogak** ápolására, felülmulnak hatásban minden eddig a kereskedelemben megjelent e fajta készítményeket, mert az eddig e célra használt legjobb anyagokon kívül még új, kimagaslólag antiszeptikus, t. i. revesedés eleni szereket tartalmaznak, melyek a legújabb vizsgálatok és tapasztalatok szerint alkalmasak a fogak megbetegülésének elejét venni s odvas fogaknál a betegség továbbterjedését meggátolni.

Említett készítmények egyszersmind tisztítólag, erősítőleg, fenntartólag és kellemesen üdítőleg hatnak a szájjüreg szerveire, s a beteg fogaknál és gyuladt foghúsánál gyakori rosz büzt és ízt megszüntetik.

E szájjvíz szabályos használata némely nyakbetegség ellen is óv.

Egy palack szájjvíz, **50 kr.** és **1 frtjával**, elegendő több hétre.

1 doboz fogpor **25 kr.** és **50 kr.**

1 adag fogpászta **40 kr.**

(27)4—6
Fő szétküldőhely: **Stenner Frigyes** gyógytára az arany-oroszlanhoz, **Brassóban**; kapható **Deésen Bóth Pál**, **Szamosujvárt Placintár Dávid** gyógyszerárában és a legtöbb gyógytár és illatszerekkereskedésben.

MEGHÍVÁS. (48)2—3

DEESI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

t. részvényesei az 1890. évi február hó 27-én d. u. 3 órakor saját helyiségében tartandó

XIX-ik évi rendes közgyűlésre

hivatkozással az alapszabályok 51. § árá*) — tisztelettel meghívottak.

*

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1889-ik évi üzleteredményről, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
2. A tisztviselők nyugdíj-szabályzatának jóváhagyás végetti előterjesztése.
3. Az elhalálozás folytán megürült alelnöki-, egy igazgatósági- és esetleg egy felügyelő-bizottsági tagnak megválasztása az alapszabályok 55. §-a értelmében.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.

Deésen, 1890. évi január hó 28-án.

Az igazgatóság.

*) 51. §. Az igazolásnál az eredeti részvény felmutatandó.

Sz. 2960—1889. tkvi.

(52)1—1

Árverési feltételek.

Bair Márton végrehajtónak Schneider István és Sofia végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékal ügyében.

1. Az 1890. évi április hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor Árokalja község házába megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatik a bethleni kir. járásbíróság területén lévő, Árokalja község határán fekvő, az árokaljai 49. sz. tjkvben A. f. foglalt 1—28. rendszám 49, 95, 206, 287, 327, 485, 524, 559, 652, 662, 873, 943, 976, 1049, 1067, 1071, 1178, 1218, 1331, 1444, 1917, 2014, 2024, 2118, 2125, 2258, 2345, 2400 hrszámu fekvőkből Schneider István 1/2 rész jutalekára 552 frtban, az 1917. hrszámu fekvőt terhelő 250 frt szőlődezsma-váltás tőke érintetlenül

hagyásával, — az árokaljai 229. sz. tjkben A. 1. rendszám 430 hrszámú fekvőre 3 forint, és az árokaljai 299. számú telekjegyzőkönyvben A. 1. rendszám 792. hrszám alatt felvett fekvőre 77 forinttal ezen megállapított kikiáltási árban.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételárat két egyenlő rész-

letben, és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39,415--I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a deési kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedése után lép és azoknak haszná, valamint terhe vevőt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t.-cz. intézkedései értelmében csak az eset-

ben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényezikk 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanokra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t.-cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól. — Bethlenben, 1889. december hó 17.

Lészay Andor,
kir. albiró.

Sz. 3849—1889. tkvi.

(47)2—3

Árverési hirdetmény.

A szamosujvári m. kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Szappanos Miklós végrehajthatónak id. Ruzs Vaszilika hagyatékát — és ifj. Ruzs Vaszilika végrehajtást szenvedők elleni 248 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szamosujvári kir. járásbíró területén lévő, Onok község határán fekvő, alperes özv. id. Ruzs Vaszilika hagyatékának az onoki 9. számú tjkvben A. I. 1—16. rendszám alá foglalt birtokból $\frac{3}{8}$ -ad rész és ifj. Ruzs Vaszilikának $\frac{1}{8}$ -ad rész és összesen $\frac{4}{8}$ -ad rész jutalékaikra az árverést 348 forint becsár, mint ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi március hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Onok község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 34 forint 80 krt felperesi végrehajtható, illetve képviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A m. kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól Szamosujvárt, 1889. november 15-én.

Simay János,
kir. aljárásbíró.

A falkusai, blenkepojáni és galgói határon 135 hold szántó, kaszáló és 100 hold erdő, udvarház és 3 hold kerttel, szabadkézből eladó, esetleg bérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonosnőnél -- Blenke-Pojánban.

(43)3—3

Özv. Rác Albertné.

Eladó széna

Sajó-Kereszturon gr. Bethlen Béla udvarában 120 szekér széna van eladó.

Értekezhetni Sajó-Kereszturon Kovács Sándor gazdatiszttal.

(53)1—3

Mindenemű butor-berendezések elvállaltatnak.

GÁBRE JÁNOS

épület- és butor-asztalos

ELSŐ DEÉSI BUTORRAKTÁRA.

Deésen, ev. ref. templom körfal 1-ső szám.

Ajánlja a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe legnagyobbított s a kor követelményeinek teljesen megfelelően berendezett

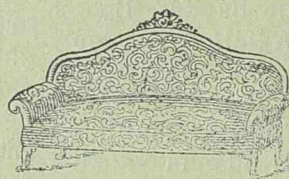
butorraktárát,

melyben a legszolidabb áron kaphatók mindenemű butorok, szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezések a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Minden nagyságu díőfa- és aranykeretű tükrök.

Olajnyomatu képek és képkeret-lécek.

Hajlított-, nád- és amerikai faületű székek.

A kárpitozott butorok

saját üzletben egy szakképzett kárpitos vezetése mellett, a legnagyobb szoliditással készülnek, állíttatnak elő.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

„Szoliditas” ez jelszavam.

Teljes tisztelttel

Gábre János.

épület- és butorasztalos.

(54)1—*

Teljes temetések elvállaltatnak.

Szamosvölgyi vasut.

(51)2—2

M E N E T R E N D.

Ervényes 1890-ik évi február hó 15-ikétől kezdve további intézkedésig.

Az alábbi vonatok mind a négy kocsiosztályban szállítanak utasokat.

Kolozsvár felé

Távolság kiló- méterek- ben	Állomások	Mindennap		Minden hétfőn és csütörtökön	
		15. sz.		13. sz.	
		vegyesvonat		vegyes-vonat	
—	Besztercze (vendéglő) ind.	délelőtt 10 óra 00 pre			
10.60	Szeretfalva	10	28		
6.22	Sajó-Magyaros	11	00		
4.74	*Sajó-Szt-András	11	12		
6.50	Somkerék-Udvarhely	11	30		
7.43	Bethlen	12	20		
7.98	*Csicsó-Keresztur	12	38		
4.90	Retteg	12	56		
7.90	*Kozárvár	1	15		
3.96	Deés (vendéglő) érk.	1	25		
—	Deés ind.	éjjel 2 „ 25 „		4 „ 52 „	
13.93	Szamosujvár	3	12	5	37
6.21	*Dengeleg	3	30	5	56
3.71	Nagy-Iklód	3	42	6	11
6.46	Válaszut-Bonezhida	4	02	6	35
15.40	Apahida Sz. V. V.	4	45	7	20
1.10	Apahida M. Á. V.	4	58	7	49
4.06	*Dezmér	—	—	8	00
8.30	Kolozsvár (vendéglő) érk.	5	31	8	21
		délután.		reggel	

Besztercze felé

Távolság kiló- méterek- ben	Állomások	Mindennap		Minden hétfőn és csütörtökön	
		16. sz.		14. sz.	
		vegyesvonat		vegyes-vonat	
—	Kolozsvár (vendéglő) ind.	reggel 7 „ 10 „		este 6 óra 07 pre	
8.30	*Dezmér	7	28		
4.06	Apahida M. Á. V.	7	52	6	43
1.10	Apahida Sz. V. V.	7	56	6	47
15.40	Válaszut-Bonezhida	8	39	7	32
6.46	Nagy-Iklód	9	01	7	53
3.70	*Dengeleg	9	11	8	04
6.25	Szamosujvár	9	46	8	26
13.93	Deés (vendéglő) érk.	10	20	9	02
—	Deés ind.	éjjel 11 „ 10 „		11 „ 21 „	
3.96	*Kozárvár	11	21		
7.90	Retteg	11	46		
4.90	*Csicsó-Keresztur	11	59		
7.98	Bethlen	12	39		
7.46	Somkerék-Udvarhely	1	14		
6.50	*Sajó-Szt-András	1	32		
4.74	Sajó-Magyaros	1	56		
6.22	Szeretfalva	2	26		
10.60	Besztercze érk.	12	59		
		délután			

A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

* Feltételes megállás. — Az éjjeli órák estéli 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig a perczek aláhuzása által jelölve.

Nyomatott Demeter és Kiss gyorsajátóján Deésen.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.